06/07/2020

Епархија будимљанско-никшићка: Нови дискриминаторски “подухвати” црногорске полиције и тужилаштва

САОПШТЕЊЕ ЗА ЈАВНОСТ ПОВОДОМ НОВОГ НАПАДА НА СВЕШТЕНСТВО ЕПАРХИЈЕ БУДИМЉАНСКО-НИКШИЋКЕ

Поводом нових, упорних, незаконитих и дискриминаторних „подухвата“ црногорске полиције и тужилаштва, који себе држе за представнике „грађанске Црне Горе“, дужни смо да јавност упознамо са наставком њиховог антицрквеног дјеловања.

Наиме, јерeју Стефану Миловановићу, који је уредно, у Законом предвиђеном року, поднио захтјев за продужење дозволе за привремени боравак (који му је до сада одобраван по основу брака са црногорском држављанком (!)), упућен је позив за саслушање, односно од њега је захтијевана посебна изјава поводом поднијетог захтјева, иако до сада, с обзиром да захтјев за издавање дозволе за привремени боравак подноси пети пут, никада није био дужан да

то чини. Разлози за саслушање овим поводом саопштени су му у Директорату за грађанска стања и личне исправе у Бијелом Пољу, када је упознат да је гранична полиција Регионалног центра Сјевер у његовом случају дала негативно мишљење за продужење привременог боравка, позивајући се на Закон о странцима, тачније на члан 8 тог Закона. Међутим, гранична полиција Регионалног центра Сјевер очито да покушава да преко јереја Стефана Миловановића застраши цјелокупно свештенство наше Епархије, јер негативно мишљење не темеље на Закону, већ на сопственим намјерама.

Наиме, негативно мишљење (које, заправо, значи жељу „грађанских власти“ Црне Горе да протјерују невине људе и њене узорне житеље) дато је с образложењем да је „против свештеника од стране ЦБ Беране поднијета кривична пријава због непоступања по здравственим прописима“, те тиме он „не испуњава услове за продужење дозволе за привремени боравак“. С обзиром на овакве констатације црногорске полиције дужни смо да реагујемо упознајући јавност са незаконитошћу поступања овог државног органа, у овом случају. Законом о странцима јасно су прописани разлози због којих се некоме може ускратити привремени боравак у земљи, као и разлози због којих се неко лице протјерује из земље. Ако се узме у обзир чињеница да јерej Стефан Миловановић за све вријеме свог вишегодишњег боравка у Црној Гори није ни за шта нити прекршајно нити кривично правоснажно осуђиван, то је и негативно мишљење које полиција у овом случају даје потпуно неосновано, и представља отворено исказану жељу да свештеника који легално борави у Црној Гори протјерује произвољно. Њихову самовољу и непознавање црногорског Устава и Закона, као и потврђених међународних уговора, које су дужни да чувају, показују и због чињенице да поднесену кривичну пријаву третирају као правоснажну пресуду, што је скандалозно, и противно Законику о кривичном поступку. Против јереја Миловановића се, чак, и не води кривични поступак, јер сходно одредбама Законика о кривичном поступку јасно је да кривични поступак пред судом отпочиње тек подизањем оптужнице (чл. 288 и 291 Законика о кривичном поступку), што овдје није случај (а лако је провјерљива чињеница). Друго, црногорска полиција показује непоштовање Устава Црне Горе, у чијем чл. 35 је нормирана претпоставка невиности по којој је свако невин док се његова кривица не утврди правоснажном одлуком надлежног суда. Такође, полиција не зна да окривљени (дакле неко против кога је поднијета кривична пријава) није дужан, сходно истом члану Устава Црне Горе, да доказује своју невиност, а подједнако незнање полиција показује и у односу на члан 25 став 3 Устава којим је прописано да се „не може ограничити право на претпоставку невиности“. Дакле, поступање и понашање црногорске полиције у случају

јереја Миловановића је, не само незаконито, већ и еклатантно неуставно. И ту није крај, јер полиција демонстрира врло отворену жељу да крши елементарна људска права. Да би нашој јавности било до краја јасно о каквој произвољности полиције у понашању и поступању се ради, обавјештавамо јавност да је у случају јереја Стефана Миловановића, а проглашавајући га кривим прије покретања поступка пред судом, црногорска полиција, својим негативним мишљењем о продужењу дозволе за његов привремени боравак прекршила четири члана Европске конвенције о људским правима: члан 6 – претпоставку невиности, члан 8 – право на поштовање приватног и породичног живота, члан 14 – право да сва права из Европске конвенције ужива без дискриминације, и члан 53 – обавезу државе да не угрожава људска права и основне слободе. То, сходно наведеним поступањима, полиција показује да не зна или не жели да поштује.

И, да закључимо, црногорска полиција, кријући се само декларативно иза обавезе заштите правног поретка показује незнање да крши најгрубље и Општу декларацију о правима човјека (коју је усвојила Генерална скупштина Уједињених нација): 1. право на једнаку заштиту пред Законом (чл. 7), 2. право да не буде произвољно протјеран из земље (чл. 9), 3. право да се пред независним и непристрасним судом доказује основаност кривичне оптужбе (чл. 10), 4. препоставка невиности (чл 11), 5. право да му се нико произвољно не мијеша у приватни живот и породицу (чл. 12), 6. право на слободу кретања и избора становањау границама поједине државе (чл. 13), 7. право на рад и слободан избор запослења (чл. 23), 8. право на друштвени и међународни поредак у којем може потпуно остварити права објављена у Европској конвенцији (чл. 28).

СЛУЖБА ЗА САОПШТЕЊА ЕПАРХИЈЕ БУДИМЉАНСКО-НИКШИЋКЕ

mitropolija.com